

บทที่ 2

ทฤษฎีจลนศาสตร์

โลกในปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กระบวนการโลกาภิวัตน์ ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าใหม่ของสังคมโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการแขนงต่างๆ ได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ การเชื่อมโยงด้วยระบบคมนาคมที่ทันสมัยทำให้ระบบเศรษฐกิจทุกๆ ด้านเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายและเป็นระบบสากลไม่ว่าจะเป็นการลงทุนการเคลื่อนย้ายเงินทุนการผลิต การกระจายสินค้า การบริการและนำไปสู่การพัฒนาเป็นบริษัทข้ามชาติ

ในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีประชากรที่มีคุณภาพเพื่อปรับตัวให้เข้ากับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก องค์ประกอบของประชากรที่มีคุณภาพ คือมีการศึกษาดี มีสุขภาพร่างกายและมีจริยธรรมและคุณธรรมสูง ประเทศชาติก็必将มีความเจริญก้าวหน้ามีความสงบเรียบร้อย

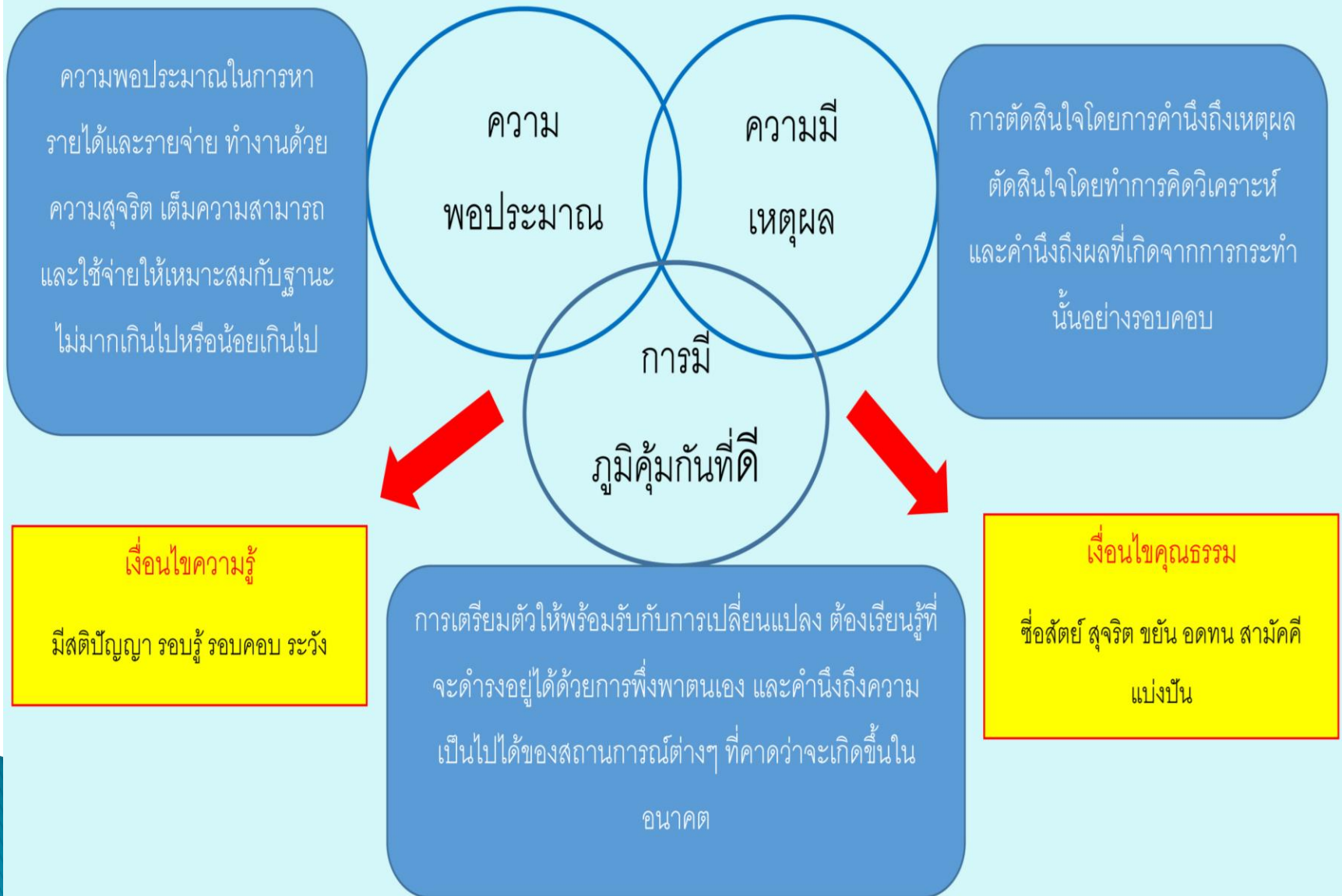
จริยธรรมเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์เป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ ควรประพฤติปฏิบัติเพื่อให้สังคมมีความสุข ปัจจุบันในทุกวงการได้มีการกล่าวถึงจริยธรรมอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดำเนินธุรกิจและการประกอบวิชาชีพเนื่องจากปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งมาจากการดำเนินธุรกิจที่มุ่งแสวงหากำไรสูงสุดโดยไม่คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม

นโยบายของประเทศให้ความสำคัญต่อ **“การพัฒนาคน”**
ให้เป็นคนดีที่เก่งและมีสุข โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ได้ทรงเน้นแนวทางพัฒนาตามหลัก
แนวคิดการพึ่งตนเอง โดยใช้หลักพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล
การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ
การพัฒนาอย่างเป็นลำดับขั้นตอนที่ใช้ความรู้ คุณธรรม และความเพียรใน
การปฏิบัติและการดำรงชีวิต ซึ่งทั่วโลกให้การยอมรับ

เป็นหลักที่ได้ผ่านการพิจารณาด้านวิชาการว่าได้ผลจริงและยั่งยืน
ประการสำคัญสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย รวมทั้งได้ผลดีกว่าการพัฒนา
โดยเลียนแบบตะวันตกซึ่งพบว่า ประสบความล้มเหลวและทำให้สูญเสีย
งบประมาณ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, ๒๕๕๔)

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ทางสายกลาง

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ทางสายกลาง

ความรู้
รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง

คุณธรรม
ซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทน สติปัญญา แบ่งปัน

นำไปสู่

เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม/วัฒนธรรม
สมดุล/พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง

พลังความดีเริ่มต้นที่ “ตัวเรา”

ความรู้ตน

การรับรู้ในความเป็นจริงของตนเองทั้งความคิดและพฤติกรรม
จะนำไปสู่การควบคุมตนเองให้ปฏิบัติในทางที่ดีที่ชอบ

ความเสียสละ

เป็นการให้ด้วยความเต็มใจและปรารถนาดีต่อผู้อื่น
โดยยอมเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
ความเสียสละจึงเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่คนในสังคมควรยึดถือ
เพราะจะช่วยให้สังคม
อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีความเอื้ออาทรต่อกัน

ความซื่อสัตย์

ความจริงใจ ความตรงไปตรงมา พร้อมด้วยความประพฤติตรง
ตลอดจนการงดเว้นการโกหก การคดโกง หรือการลักขโมย เป็นต้น
ความซื่อสัตย์ยังหมายถึงความน่าไว้วางใจ ความภาคดี
ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจอีกด้วย

ความอ่อนโยน

ความสุภาพน้อมนวลการประพฤติปฏิบัติอย่างสุภาพตามกาลเทศะ
ความอ่อนน้อมถ่อมตน

และสถานภาพตนโดยมีความเมตตากรุณาเป็นพื้นฐานในจิตใจ

ความพอเพียง

การดำเนินชีวิตตามทางสายกลาง
และใช้เหตุผลในการตัดสินใจอย่างรอบคอบรอบด้าน

ความเพียร

ความบากบั่น ความพยายาม ความอดุสาหะ
ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความสำเร็จ

ความรับผิดชอบ

การปฏิบัติหน้าที่ของตนเต็มความสามารถ

ความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม

- **ความรับผิดชอบต่อบิดามารดาและครอบครัว** ได้แก่ ให้ความเคารพและเชื่อฟัง ช่วยเหลือ
การทำงานให้เต็มความสามารถในแต่ละโอกาสอันสมควร ประพฤติตนเป็นคนดี ตั้งใจศึกษาเล่า
เรียน ไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ครอบครัวและช่วยกันรักษา และเชิดชูชื่อเสียงวงศ์ตระกูล
- **ความรับผิดชอบต่อเพื่อน** ได้แก่ การให้ความรักแก่เพื่อนเปรียบเสมือนพี่น้องตักเตือนเมื่อ
เพื่อนกระทำผิดแนะนำให้เพื่อนกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ช่วยเพื่อนอย่างเหมาะสมและถูกต้อง ไม่
เอาไรต์เอาเปรียบ ให้อภัยในกรณีที่เกิดความผิดพลาดหรือบาดหมางกัน ใช้ถ้อยคำสุภาพต่อกัน
ด้วยความอ่อนโยน

- **ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา** ครูอาจารย์ได้แก่การตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ไม่หนีเรียน เคารพและเชื่อฟังครูอาจารย์ช่วยเหลือกิจกรรมงานของสถานศึกษาอย่างเคร่งครัด รักษาความสะอาดไม่ทำลายทรัพย์สินสมบัติของสถานศึกษา รักษาและสร้างชื่อเสียงเกียรติยศของสถานศึกษา
- **ความรับผิดชอบต่อชุมชน** ในฐานะที่เป็นสมาชิกของชุมชน ได้แก่ เคารพ และปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ หรือขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยึดถือภายในชุมชนของตน ช่วยรักษาสาธารณสมบัติและให้ความร่วมมือในการทำงานเพื่อพัฒนาชุมชน ไม่ละเลยต่อพลเมืองดี
- **ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ** ได้แก่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบต่างๆ ของสังคม รักษาสาธารณสมบัติของชาติให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของชาติจงรักภักดีต่อชาติศาสนา พระมหากษัตริย์รักษาความสามัคคีของคนในชาติดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมแห่งความเป็นไทย นอกจากความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร มีมานะอดสาหะ และความเสียสละอันเป็นคุณลักษณะของพลเมืองดี

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน
ได้กำหนดแนวทางพัฒนาระบบราชการและข้าราชการ
ให้ยึดหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการ

โดยปรับทัศนคติข้าราชการให้เห็นความสำคัญของ

การปกครองระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

วัฒนธรรม สันติวิธี และธรรมาภิบาล

เน้นประเด็นการส่งเสริมให้ข้าราชการ

ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม แยกเรื่องส่วนตัวออกจากส่วนรวม

ทำงานแบบมืออาชีพ มีจิตสำนึกสาธารณะ

คำนึงถึงประโยชน์ของสาธารณะ

พร้อมรับผิดชอบต่อส่วนรวมและพร้อมรับการตรวจสอบ

จริยธรรม

(Ethics) เป็นคำกริยา

ธรรมะ หรือ **ธรรม** แปลได้หลายอย่าง

- ธรรมะ แปลว่า หน้าที่ กฎ หลักเกณฑ์
- ธรรมะ แปลว่า ธรรมชาติ ธรรมดา สิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ
- ธรรมะ แปลว่า ความถูกต้อง สิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่มีเหตุผล
- ธรรมะ แปลว่า คำสอนที่ถูกต้อง คำสอนที่ดี เช่น คำสอนของศาสนาต่าง ๆ

จริยธรรมผ่านวิวัฒนาการของมนุษย์ที่เป็นมาจากสัญชาตญาณที่สอดคล้องกับการปฏิบัติตามมาตราการทางจริยธรรมสะสมเรื่อยมาเป็นมโนธรรมสำนึก โดยอาศัยปัจจัยที่เป็นที่มาของจริยธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว อันได้แก่

1. **การยึดตามประเพณี** เมื่อมนุษย์อยู่รวมกันเป็นหมู่คณะ สังคม ชุมชน ย่อมจะเกิดความเชื่อที่สอดคล้องในการยึดถือและปฏิบัติตามวิถีทางของหมู่คณะนั้น ๆ ร่วมกันจนกลายเป็นประเพณีนิยมที่เป็นแบบแผนในการถือปฏิบัติสืบต่อกันไปจนถึงอนาคต

เช่น

-**ประเพณีทางศาสนา** ได้แก่ ประเพณีแห่เทียนพรรษา ประเพณีการบวช
ประเพณีทอดกฐิน

-**ประเพณีทางสังคม** ได้แก่ ประเพณีแต่งงาน ประเพณีบำเพ็ญกุศลงานศพ
ประเพณีสงกรานต์

-**ประเพณีตามความเชื่อของแต่ละท้องถิ่น** ได้แก่ ประเพณีแห่นางแมว
ประเพณีผีตาโขน ประเพณีเดือนสิบ(สารทเดือนสิบหรือชิงเปรต)
ประเพณีวิ่งควาย เป็นต้น

2. การยึดตามกฎหมาย เกิดขึ้นเนื่องจากสังคมมีความเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อนขึ้น สมาชิกเพิ่มมากขึ้นและปัญหาก็มีมากขึ้นตามไปด้วย จน**ประเพณีไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของหมู่คณะ ชุมชน สังคม**ได้ในวงกว้าง จึงต้องมีมาตรการเพื่อควบคุมการประพฤติปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมนั้น ๆ ด้วยการกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีบทลงโทษและประกาศใช้โดยผู้มีอำนาจจากฝ่ายปกครองบ้านเมือง

3. การยึดตามหลักศาสนา ศาสนา หรือลัทธิต่าง ๆ เพราะทุกศาสนามีหลักคำสอนที่เป็นสากล ในการให้ทำความดีและละเว้นการทำความชั่วทั้งปวง ศาสนาจึงเป็นทั้งเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจและเครื่องมือกำกับการประพฤติปฏิบัติของคนให้อยู่บนมาตรฐานของจริยธรรมได้หนักแน่นและชัดเจน

4. การยึดตามหลักปรัชญา เมื่อมาถึงยุคสมัยที่คนเสื่อมศรัทธาในศาสนา จึงยึดหลักแห่งความรู้และหลักแห่งความจริง เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติและสังคม

5. การยึดตามหลักการใช้วิจารณญาณ จากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่มีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ดังนั้นทุกคนสามารถที่จะสร้างมโนธรรมในการตัดสินใจเลือกด้วยวิจารณญาณของตนเอง นั่นคือ การแยกแยะว่าสิ่งใดถูกผิด ดีชั่ว ควรทำ หรือไม่ควรทำ

คำว่า “คุณธรรมจริยธรรม”

คำที่คนส่วนใหญ่กล่าวควบคู่กันเสมอแต่มีความหมายแตกต่างกัน

หนังสือ “ความสำเร็จและความสุขของบัณฑิต”

แต่งโดย พ.อ. ดร.ชินวุธ สุนทรสීමะ

คุณธรรม คือ คุณสมบัติที่ดี หรือคุณสมบัติที่เป็นธรรมของบุคคล

เกิดจากการสั่งสอนของบิดามารดา ครูอาจารย์

หรือเกิดจากขนบธรรมเนียมประเพณีที่ถ่ายทอดกันมา

จริยธรรม เป็นสิ่งดีที่ยอมรับโดยคนทั่วไป ให้เป็นแบบของการคิด

และการปฏิบัติจนเป็นพฤติกรรมที่ดีของบุคคล

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมาย

คุณธรรม คือ สภาพคุณงามความดี

จริยธรรม หมายความว่า

ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม

จริยะ แปลว่าความประพฤติหรือกริยาที่ควรประพฤติ

วคิน อินทสระ ให้ความหมายของจริยศาสตร์ คือ

ศาสตร์ที่ว่าด้วยความประพฤติ หรือศาสตร์แห่งความประพฤติ

ข้อที่ควรประพฤติปฏิบัติ ตำราหรือวิชาที่ว่าด้วยความประพฤติ

ethics คือศาสตร์ที่ว่าด้วยศีลธรรม

ศาสตราจารย์วิทย์ วิศทเวทย์ “จริยธรรม”
เป็นความประพฤติตามค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยใช้วิชาจริยศาสตร์
“จริยศาสตร์”

การศึกษาคุณค่าทางจริยธรรม ความดี ความถูกต้อง
หรือศึกษาเกณฑ์การตัดสินทางจริยธรรม
ศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ทางด้านคุณค่า
สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดดีควรทำ
จริยศาสตร์ (Ethics) ในฐานะที่เป็นสาขาหนึ่งของวิชาปรัชญา (Philosophy)
ซึ่งจริยศาสตร์นี้ได้ศึกษาถึงคุณค่าแห่งความประพฤติ
และคุณค่าแห่งชีวิตมนุษย์ จริยศาสตร์พยายามตอบคำถามที่ว่า
ความดี ความชั่ว ความถูก ความผิด คืออะไร มีมาตรการ
หรือมาตรฐานอะไรหรือไม่ ที่จะวัดหรือตัดสินว่า
การกระทำดี การกระทำชั่ว ความประพฤติดี
ความประพฤติชั่ว ความถูก ความผิดและชีวิตที่ดีนั้น
เป็นอย่างไร อะไรคือ ความดีอันสูงสุดของมนุษย์

ethics เชิงประยุกต์ในการบริหารธุรกิจ

อัลเบิร์ต ชไวเซอร์

เรื่องที่กำลังถึงพฤติกรรมที่ดี คือการกินดีอยู่ดี

แซมมวล เซอร์โต้

ทางธุรกิจความสามารถที่สะท้อนถึงค่านิยม

กระบวนการตัดสินใจของบริษัท

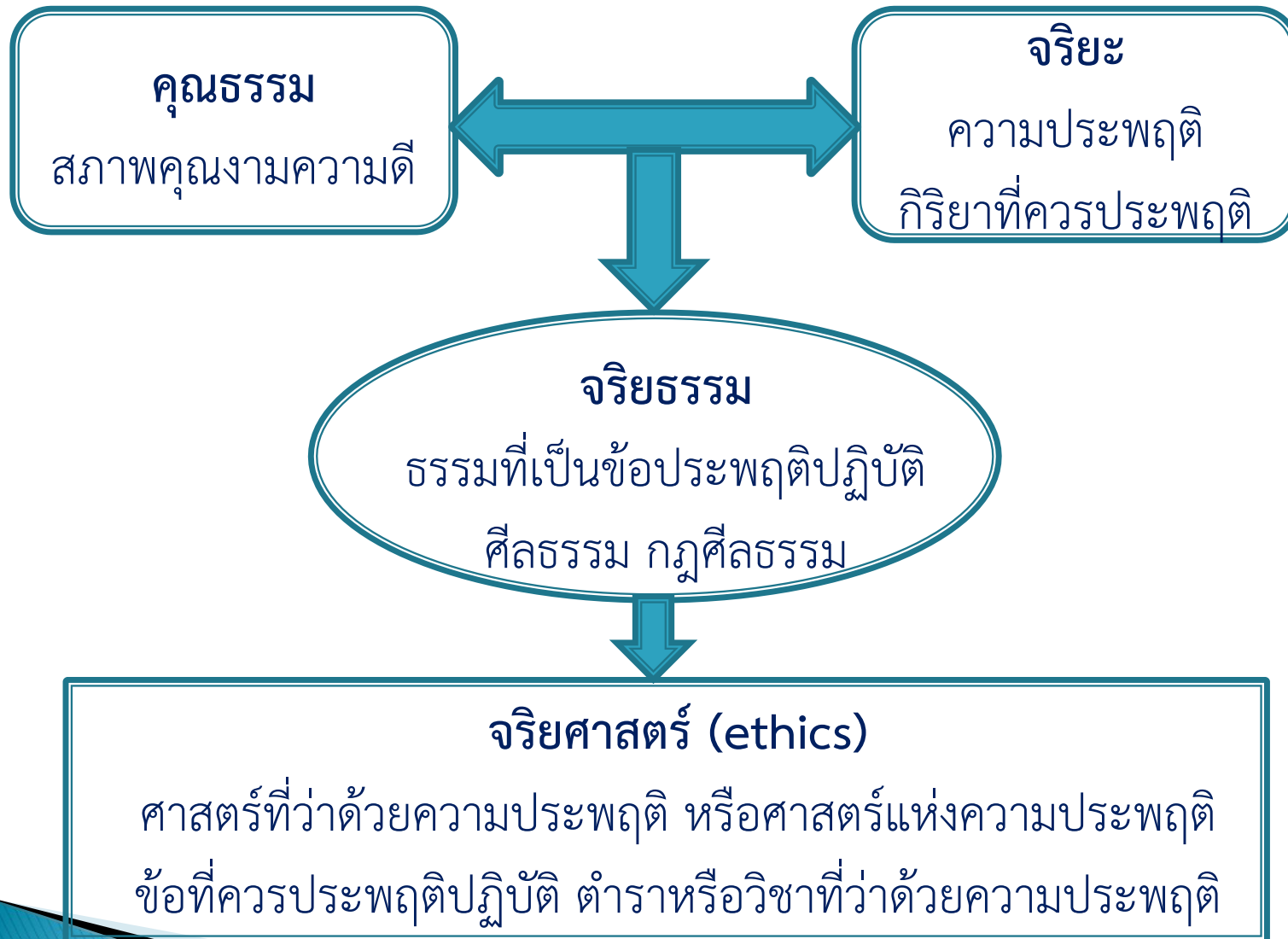
มีผลกระทบอย่างไรต่อกลุ่มต่างๆ

ที่มีประโยชน์ได้เสียกับบริษัท

ปัจจุบันฝ่ายบริหารให้ความสำคัญ

จริยธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ

ความหมายและลักษณะของจริยธรรม

นายอานันท์ ปันยารชุน

“จริยธรรมทางธุรกิจ”

การผสมผสานระหว่างเศรษฐกิจและจริยธรรม
คือการดำเนินการไปพร้อมๆกัน แบบเดินสายกลาง
โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมนโยบาย
และการปฏิบัติของภาคธุรกิจ
การสร้างความสำเร็จในการประกอบการ
มีความรับผิดชอบ มีความยั่งยืน
สร้างความสมดุลระหว่างผู้มีส่วนได้เสียในกิจการนั้นๆ

จริยธรรมกับกฎหมาย

จริยธรรมเป็นข้อควรประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม ดีงาม

โดยมีมโนธรรมกำกับการตัดสินใจต่อการกระทำสิ่งใด ๆ

ส่วน**กฎหมาย** กฎและระเบียบที่สร้างขึ้นโดยรัฐบาลในการควบคุมสังคมทั้งหมด

กฎหมายเป็นที่ยอมรับยอมรับและบังคับใช้ในระดับสากล มันถูกสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมความยุติธรรมในสังคมและเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนทั่วไปและปกป้องผลประโยชน์ของพวกเขา

กฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้ทุกคนต้องปฏิบัติตาม

ถ้าหากละเมิดไม่ทำตามข้อกำหนดของกฎหมายก็จะถูกลงโทษ

ความแตกต่างระหว่างจริยธรรมและกฎหมาย

จริยธรรมเป็นเครื่องมือควบคุมพฤติกรรมในระดับสูงของมนุษย์

เป็นการลงโทษทางสังคม

ส่วนกฎหมายนั้นเป็นเครื่องมือที่ควบคุมพฤติกรรมในระดับต่ำของมนุษย์

และบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนอย่างชัดเจน

ความแตกต่างระหว่างจริยธรรมและกฎหมาย

จริยธรรม	กฎหมาย
1. เป็นการควบคุมการกระทำจากภายในจิตใจของบุคคล ด้วยสำนึกทางคุณธรรม ความรู้สึกลึกซึ้งชอบชั่วดี	1. เป็นการควบคุมการกระทำจากภายนอกของบุคคลที่จะทำการละเมิด หรือไม่ละเมิดผู้อื่น โดยมีบทลงโทษบัญญัติไว้ในมาตราต่าง ๆ
2. การลงโทษผู้ทำผิดด้วยมาตรการทางสังคม เช่น การตำหนิ การไม่คบหา การไม่ให้ความร่วมมือ หรือไม่ให้ความช่วยเหลือ	2. การลงโทษโดยหน่วยงานของรัฐบาล เช่น ถูกตำรวจจับ ถูกฟ้องร้อง ถูกพิพากษาลงโทษตามตัวบทกฎหมาย
3. ไม่มีการกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร เพราะถือว่าการประพฤติปฏิบัติหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสมัครใจ	3. มีการกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร แม้ไม่สมัครใจที่จะปฏิบัติก็ต้องควบคุมความประพฤติของตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบนั้น

ความแตกต่างระหว่างจริยธรรมและกฎหมาย

จริยธรรม	กฎหมาย
4. จัดเป็นเครื่องมือระดับสูงของมนุษย์ในการควบคุมพฤติกรรม ด้วยมีจิตใจสูง มีมโนธรรม กำกับการกระทำดี	4. จัดเป็นเครื่องมือระดับต่ำของมนุษย์ ในการควบคุมพฤติกรรม การทำดีทำถูกเพราะกลัวโดนลงโทษ
5. การมีจริยธรรมขึ้นอยู่กับความสมัครใจของบุคคล	5. การทำดีของบุคคล มีผลจากข้อบังคับของกฎหมาย
6. การกระทำที่ผิดกฎหมายจะผิดจริยธรรมด้วย	6. การกระทำที่ถูกต้องกฎหมาย อาจผิดจริยธรรมได้

หลักการจริยศาสตร์ใช้พิจารณาตัดสินคุณค่าทางจริยธรรม
มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

หลักหรือทัศนะของสัมพัทธนิยม: จงทำตามจารีตประเพณี

หลักของสมบูรณนิยม และมโนธรรมสัมบูรณ์: จงทำตามจิตสำนึก

หลักประโยชน์นิยม: จงทำประโยชน์สุขแก่คนจำนวนมาก

หลักของค่าน้ำ: จงทำตามเจตนาดีให้รู้สึกสำนึกในหน้าที่

หลักหรือทัศนะของสัมพัทธนิยม

เชื่อว่า ความดีมิใช่สิ่งที่ตายตัว

แต่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและปัจจัยต่างๆ ตามสภาพสิ่งแวดล้อม

ความดี ความชั่ว ความถูก ความผิด

ผันแปรตามตามสภาพการณ์และเวลา

ดังนั้นการกระทำอย่างหนึ่ง เช่นการพูดปด จะถูก ผิด ดี ชั่ว
ยังตอบไม่ได้จนกว่าจะทราบก่อนว่า ใครโกหกใคร โกหกทำไม
โกหกแล้วเป็นอย่างไร เช่นถ้า แพทย์โกหกคนไข้ เพื่อหวังผลดี

ในการรักษา การโกหกเช่นนี้ก็ถือว่าไม่ผิด สัมพัทธนิยม

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สัมพัทธนิยมส่วนบุคคล

และสัมพัทธนิยมทางสังคม

หลักของสัมบูรณ์นิยม และมโนธรรมสัมบูรณ์

เชื่อว่า คุณค่าทางจริยธรรม หรือ ความดี – ความชั่ว
เป็นค่าที่มีอยู่จริงในตัวเอง

ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาหรือสถานที่
เกณฑ์ตัดสินจริยธรรมที่ถูกต้องมีเพียงเกณฑ์เดียว
และเป็นเกณฑ์ที่แน่นอนตายตัว

จะสอดคล้องกับแนวคิดของศาสนาโดยทั่วไป คือ
ถือว่า ความดีความชั่ว เป็นสิ่งที่มีอยู่จริงอย่างแน่นอนตายตัว

แนวคิดนี้ก็สอดคล้องกับมโนธรรมสัมบูรณ์ คือ
ความสำนึกทางศีลธรรมที่มนุษย์ทุกคนมีอยู่โดยธรรมชาติ

เป็นจิตสำนึกภายในที่บอกเราว่า อะไรถูก อะไรผิด
อะไรดี อะไรชั่ว โดยที่เราไม่ต้องคิดหาเหตุผล หรืออ้างอิงหลักเกณฑ์ใดๆ

หลักประโยชน์นิยม

เชื่อว่าประโยชน์สุขเป็นเครื่องตัดสินการกระทำของมนุษย์
ว่าดีว่าชั่ว ถูกหรือผิด ชอบหรือไม่ชอบ อยู่ที่ผลที่จะได้
คือ ถ้าเราอยู่ในสถานการณ์ที่จะต้องเลือกกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ตัวที่จะตัดสินก็คือ อันไหนให้ประโยชน์สุขมากที่สุด
ประโยชน์นิยมเห็นว่าความสุขเป็นสิ่งที่ดีที่สุดของมนุษย์
ดังนั้นการตัดสินใจว่าอะไรดี ไม่ดี ควร ไม่ควร ถูกหรือผิด
จึงต้องใช้ความสุขเป็นตัวตัดสิน

หลักของค่าน้ำ

ดี ชั่ว ถูก ผิด เป็นคุณค่าทางศีลธรรมนั้น จะต้องเป็นสิ่งตายตัว
กล่าวคือ ถ้าสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือการกระทำอันใดอันหนึ่งเป็นสิ่งดี
มันจะต้องดีเสมอ โดยไม่เลือกเวลา สถานที่ สิ่งแวดล้อม

หรือตัวบุคคลแต่อย่างใด

โดยหลักของค่าน้ำนั้น การพูดจริงเป็นสิ่งที่ดีและต้องดีตลอดไป
ไม่ว่าจะพูดเมื่อใด ที่ไหน กับใคร และสถานการณ์เช่นใด

จริยธรรมในทางสังคมวิทยา

ในสังคมวิทยา คำทางจริยธรรมถูกกำหนดโดยจารีตประเพณี วัฒนธรรม

และบรรทัดฐานของสังคม

อันเกิดขึ้นได้โดยการอบรมขัดเกลาทางสังคม

วัฒนธรรม แบบแผนในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม

ซึ่งมีการยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมา แต่ละสังคม

จะมีวัฒนธรรมแตกต่างกันออกไป

จารีตประเพณี เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม หมายถึง

ความเชื่อหรือการกระทำที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาจากชนรุ่นหนึ่งสู่ชนอีกรุ่น

สังคมเห็นว่าเป็นสิ่งถูกต้อง ดีงาม เหมาะสม

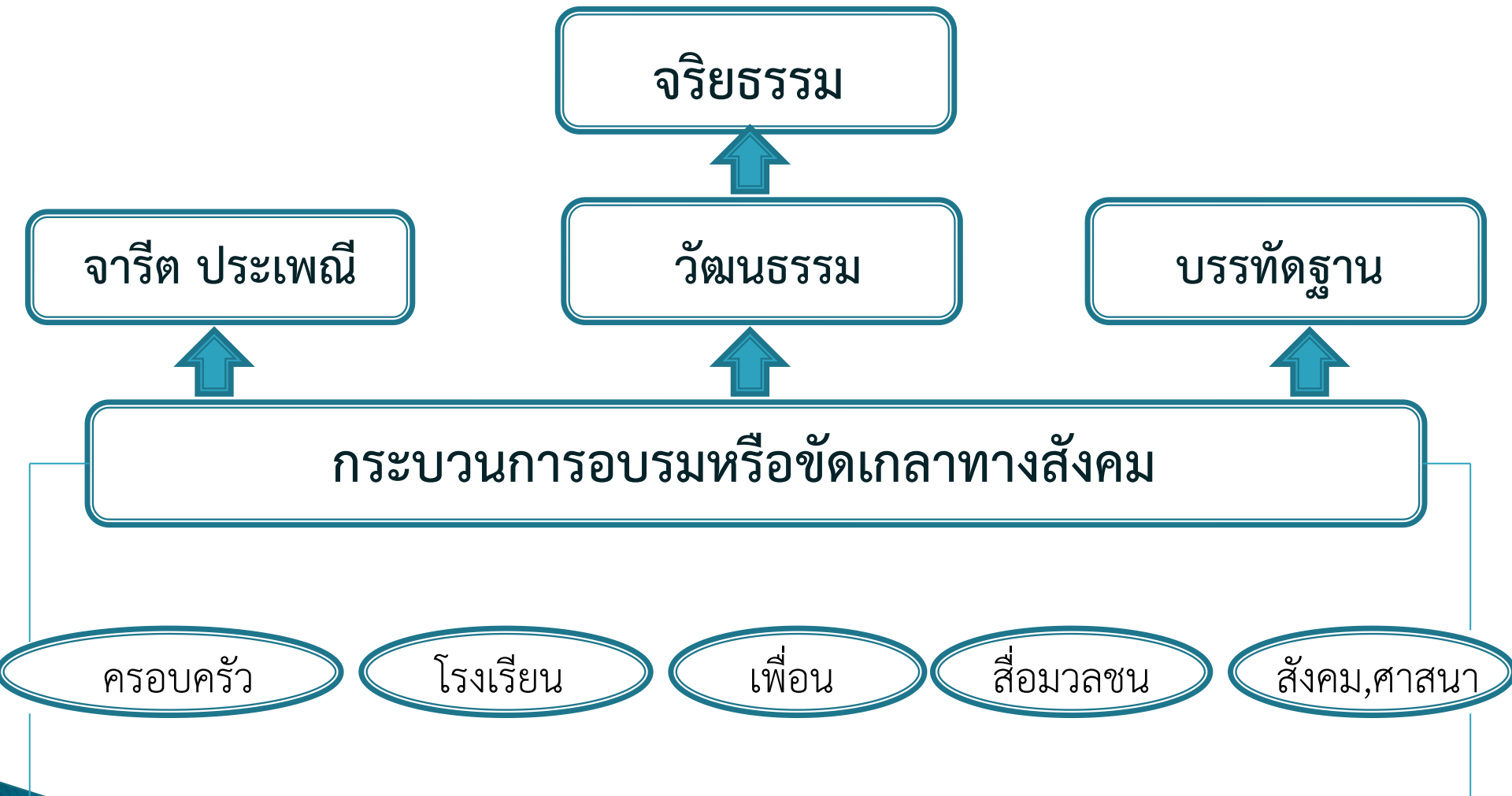
บรรทัดฐาน คือแบบแผนที่ใช้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ พฤติกรรมและบทบาทภายในสังคม

เช่น การกระทำ การพูดจา การแต่งกาย

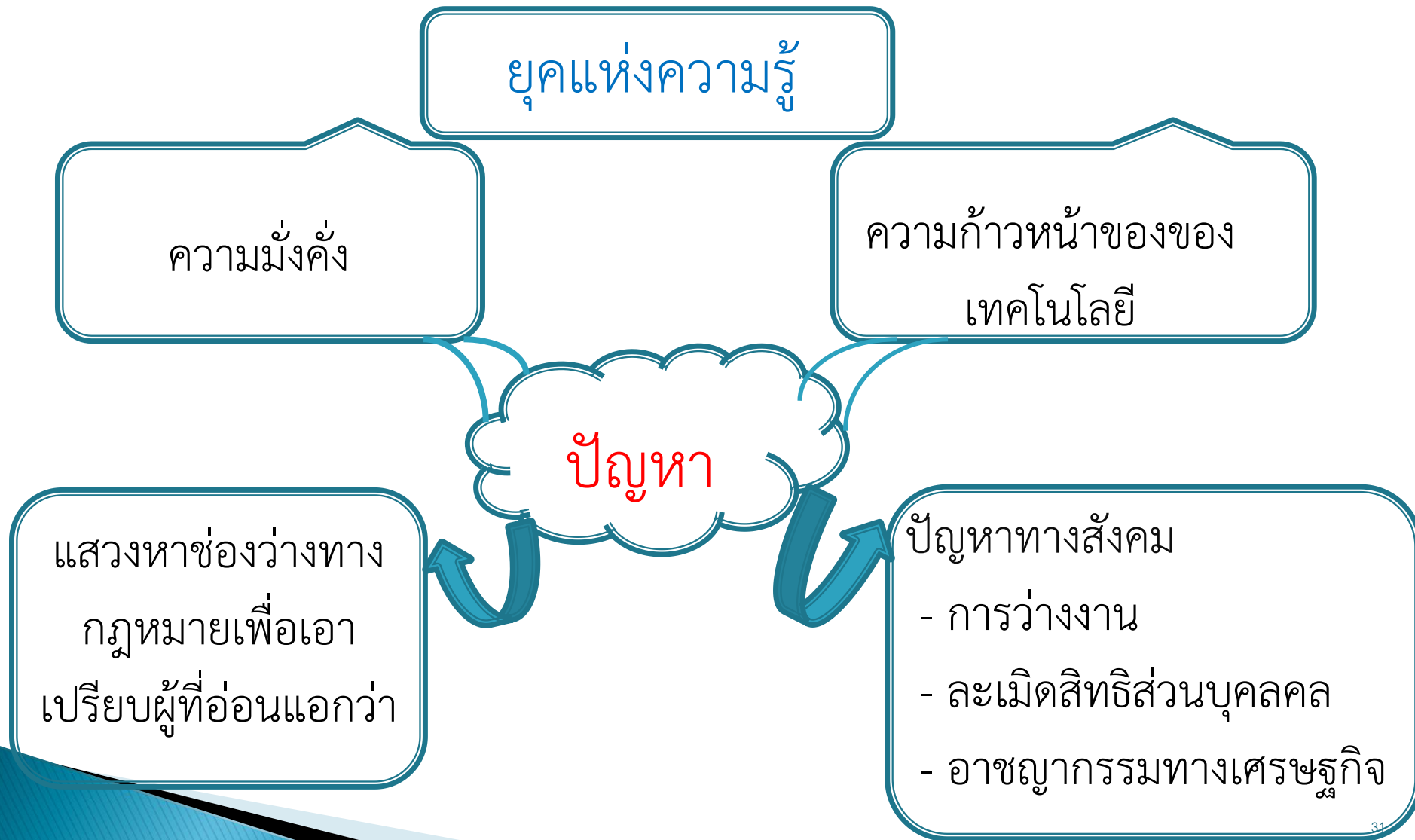
การประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรม

การอบรมหรือการขัดเกลาทางสังคม
เป็นกระบวนการปลูกฝังบรรทัดฐาน
กลุ่มให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล
เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถอยู่ร่วมกับกลุ่ม
ที่ตนเป็นสมาชิกได้หรือทำงานกับผู้อื่น
และปฏิบัติตัวอย่างถูกต้องในสายตาของสังคม

จริยธรรมทางสังคมวิทยา

ยุคแห่งความรู้กับปัญหาการไร้จริยธรรม

เครื่องชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีระดับองค์กร

หลักการบริหารจัดการที่ดี 10 หลัก เรียกว่า **ทศธรรม** มีดังนี้

- 1.หลักนิติธรรม
- 2.หลักคุณธรรม
- 3.หลักความโปร่งใส
- 4.หลักการมีส่วนร่วม
- 5.หลักความรับผิดชอบ
- 6.หลักความคุ้มค่า
- 7.หลักการจัดการทรัพยากรมนุษย์
- 8.หลักการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
- 9.หลักการบริหารจัดการ
- 10.หลักการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กระทรวงศึกษาธิการเห็นสมควรให้ปลูกฝัง คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการแก่เยาวชนไทย

หลักธรรมขั้นพื้นฐาน

หลักธรรมขั้นพื้นฐานในการบริหาร

สังคหวัตถุ 4 เป็นหลักธรรมที่ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

ทำให้เกิดความรัก สามัคคี มีน้ำใจต่อกัน

และสามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วยความเข้าใจ

ทาน คือ การให้ การเสียสละแบ่งปัน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น

ปิยวาจา คือ การพูดจาที่สุภาพ

อัตถจริยา คือ การแสดงพฤติกรรมหรือความประพฤติที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่น

สมานัตตา คือ การทำตนให้มีความเสมอต้นเสมอปลายปฏิบัติตนอย่างสม่ำเสมอ

ทาน
คือการให้

เอามาฝากจ้า

เหมือนกันจ้า

สวัสดีค่ะ
หน้าตา
ช่องใส
นะค่ะ

ปิยวาจา
การพูดวาจาที่ไพเราะ

สังคหวัตถุ 4

หลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

www.facebook.com/ThanavuddhoStory

ช่วยกันค่ะ

สองคนกำลังดี
คนเดียวไม่ไหว

อัตถจริยา
คือทำตนให้เป็นประโยชน์

สมานัตตตา
การวางตนให้พอดีในหน้าที่ของตน
อย่างเสมอต้นเสมอปลาย

พรหมวิหาร 4

หลักธรรมประจำใจอันประเสริฐ เป็นธรรมของผู้ใหญ่ปกครองผู้น้อย” มี 4 ประการ คือ

1. เมตตา คือ ความรักใคร่ ความปรารถนาดีอยากให้เขามีสุข
2. กรุณา คือ ความสงสาร การคิดช่วยให้ พ้นจากความทุกข์
3. มุทิตา คือ ความยินดี
4. อุเบกขา คือ ความวางใจเป็นกลาง

หลักธรรมขั้นพื้นฐานในการบริหาร

อริยสัจ 4 เป็นหลักความจริง 4 ประการ ประกอบด้วย

ทุกข์ เป็นความกลัว

สมุทัย เหตุแห่งทุกข์

นิโรธ ความดับทุกข์

มรรค หนทางนำไปสู่ความดับทุกข์

อริยสัจ ๔

บอกเล่าปัญหาการเงิน

“ทุกข์” สำรองความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ
ด้านการเงิน

“สมุทัย” ค้นหาสาเหตุว่าเกิดจากรายจ่ายมากเกินไป
หรือรายได้น้อยไป

“นิโรธ” สร้างแรงจูงใจ เพื่อแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ

“มรรค” ลงมือแก้ปัญหา และป้องกันไม่ให้เกิด
ปัญหาการเงินถาวร

หลักธรรมขั้นพื้นฐานในการบริหาร

อิทธิบาท 4 เป็นหลักธรรมที่จะช่วยให้บุคคลไปถึงผลสำเร็จได้ตามประสงค์ บุคคลที่หวังความสำเร็จในการดำเนินชีวิต

หรือการทำงานต้องกระทำตนโดยประพฤติกปฏิบัติให้สมบูรณ์ ประกอบด้วย

ฉันทะ ความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

วิริยะ ความเพียรพยายาม

จิตตะ ความไม่ทอดทิ้งสิ่งนั้นไปจากความรู้สึกของตนเอง

วิมังสา ความหมั่นไตร่ตรองพิจารณาหาเหตุผลในงานที่ทำ

อิทธิบาท 4

ธรรมที่ทำให้งานสำเร็จ ธรรมะสำหรับการครองงาน
มี 4 ประการ คือ

1. ฉันทะ คือ ความพอใจในสิ่งที่มีอยู่
2. วิริยะ คือ ความเพียรพยายาม
3. จิตตะ คือ การตั้งใจในสิ่งที่ทำอยู่
4. วิมังสา คือ ความไตร่ตรองหาเหตุผล

